

індивідуального розвитку недостатньо, потрібні соціальні, економічні та політичні зміни в суспільстві та його свідомості.

Філософ стверджував, що щасливе життя можливе лише тоді, коли воно є гармонійним. Злагода з природою — це найперше, чого повинен досягти кожен. Бо людина не є володарем природи, а лише її частиною.

Також В. Винниченко стверджував, що єдність внутрішнього світу допоможе знайти щастя. В одному із 13 правил мислитель говорить: «Будь чесним з собою, себто виводь на поверхню свідомості кожену підсвідому думку твою, кожне приховане почуття, не старайся з легкодухості, чи з надмірного егоїзму, чи страху загубити свої звички та втіхи лукавити з собою, не бійся бути правдивим і сміливим сам перед собою». Та чи чесність з собою означає узгодження і задоволення всіх своїх потреб? Коли роблячи щось проти закону та моралі, людина не відчуватиме мук совісті, бо визначила свою межу поза ними? З цього правила випливає, що людина може узгодити не добродійні, далекі від елементарної порядності речі. Тож ця позиція В. Винниченка викликає багато сумнівів.

Концепція конкордизму є програмою гармонізації суспільства. Вона містить поради та правила, які, на думку В. Винниченка, допоможуть відшукати щастя. Мислитель вірив, що в людині та суспільстві в цілому перемаже добро, правда та щастя.

Висновки. Отже, приступаючи до вивчення філософської спадщини будь-якого філософа, необхідно пам'ятати, що вона являє собою не просто зібрання істин, які можна представити у легкій для запам'ятовування формі, а це є динамічним світом понять, ідей і концепцій, проблем, питань і сумнівів.

Ключові слова: конкордизм, дизкордизм, щастя, мораль, гармонія.

УДК - 101.1

ФІЛОСОФІЯ ЯК СПОСІБ ЖИТТЯ

Студ. Я.В. Івлєв, гр. БІТ1-16

Науковий керівник доц. А.В. Сакун

Київський національний університет технологій та дизайну

Мета дослідження. Метою дослідження є аналіз особливостей філософського способу життя й образу мислення.

Завдання дослідження:

- розглянути особливості філософського підходу до дійсності;
- визначити культурний сенс філософських цінностей та формування людської особистості.

Об'єкт дослідження. Філософія як спосіб життя.

Предмет дослідження. Людина та умови її існування, місце людини у світі.

Методи та засоби дослідження. Методологічною основою дослідження є філософські та загальнонаукові методи і принципи об'єктивності, системності, історизму.

Наукова новизна та практичне значення отриманих результатів. Доведено, що філософія як спосіб життя змінює сенс людського життя, цінності, орієнтири, вимагає зміни світогляду.

Матеріали дослідження можуть бути використані для підготовки та проведення семінарських занять з філософії.

Результати дослідження. Філософія - це спроба зрозуміти, що найважливіше в житті, до чого треба прагнути. Вона дає не стільки знання про світ, скільки систему орієнтирів, цілей, виробляє певне ставлення до світу, до людини, до життя взагалі.

Людина, схильна до філософствування обирає сенсом свого життя переосмислення традиційних уявлень про світ, людину і цілі її існування, зміна ставлення людини до світу. Результатом цієї роботи мислення є нове уявлення людини про світ і про саму себе, новий світогляд. Філософія – це самозміна, самовдосконалення людини, зміна свідомості та самосвідомості.

Початком філософської роботи завжди є певна життєва проблема, а не просто бажання відповісти на абстрактні питання: як влаштований світ, що таке людина, чи є Бог і т.д. Власне, філософія є аналіз тієї життєвої ситуації, в якій виявляється індивід. Це спроба зрозуміти і оцінити життя, себе, інших, свої дії. Але ж і в процесі повсякденного життя людина постійно оцінює ситуацію, себе та інших, намагається осмислити те, що відбувається. Але заглибленість у повсякденне життя затуляє істину, оскільки людина в повсякденному житті на все дивиться з точки зору вигоди і користі. У кожного виявляється своя точка зору, своя думка. Філософія з самого початку протиставляє істинне знання думку, повсякденної свідомості, намагається поглянути на світ не з точки зору приватної вигоди і користі, а з більш високої позиції, з якоюсь надлюдських, «божественної», тобто об'єктивної точки зору.

Отже, філософія відокремлює життя споглядальне від повсякденного життя. Повсякденне життя – це активна діяльність, праця пастуха, хлібороба, ремісника чи торговця, спрямована на добування засобів існування. Будь-яка річ, або предмет навколишнього світу, представляють інтерес лише остільки, оскільки вони залучені в цю діяльність, виконують у ній певну функцію. Тесляра дерево цікавить як матеріал для столу або будинку, хлібороба цікавлять ті рослини і тварини, які «корисні», тобто годяться в їжу, для одягу, обігріву і т.д. І.Кант писав: «Якщо існує наука, дійсно потрібна людині, то це та, якою я вчу – а саме належним чином зайняти зазначене людині місце у світі – і з якої можна навчитися тому, яким треба бути, щоб бути людиною». А найвищою цінністю і вищою метою Кант проголосив людину, людське щастя, гідність, високий моральний борг.

Висновки. Філософія – це система найзагальніших поглядів на світ, місце в ньому людини, відношення людини до світу. Вона відрізняється від інших форм світогляду способами його осмислення, саме тому філософія заснована на принципі розуму розмірковування про світ і людину.

Відомова від філософії буде відмовою людини задаватись вічним питанням. Проте відповіді на вічні запитання кожна людина шукає собі.

Філософія - осмислення людиною умов свого існування, побудова загальної картини світу та місця в ньому людини.

Ключові слова: людина, життя, філософія, світогляд, картина світу.

ЛІТЕРАТУРА

1. Анурещенко В.П, Михальченко М.І. Сучасна соціальна філософія. - курс лекцій.- К.: Генезис. – 1996. – 368 с.
2. Бичко І.В та ін. Історія філософії: Підручник для студентів вищих закладів освіти. – Київ: Либідь, 2001. – 574 с.
3. Петрушко В.Л. Філософія. Курс лекцій. навч посіб. 2-е вид. – К.: Каравела, 2002.- 544 с.